

KIRJALLINEN KYSYMYS 1104/2010 vp

Työasuntovähennys poikkeustilanteissa

Eduskunnan puhemiehelle

Tuloverolain 95 a §:n mukaan verovelvolliselle, joka on vuokrannut käyttöönsä asunnon varsinaisen työpaikkansa sijainnin vuoksi, myönnetään työasuntovähennys. Edellytyksenä on lisäksi se, että verovelvollisella on yli 100 kilometrin päässä työasunnosta sijaitseva vakituinen asunto, jossa hän asuu puolisonsa tai alaikäisen lapsensa kanssa.

On tilanteita, joissa verovelvollinen ei voi itsestään riippumattomasta syystä käyttää työasuntoaan. Esimerkiksi putkiremontti voi johtaa tilanteeseen, jossa asunto ei ole käytettävissä. Muutaman kuukauden ajaksi voi olla mahdotonta saada väliaikaista vuokra-asuntoa, jolloin majoitukseen täytyy käyttää majoitusliikkeiden palveluita. Työasuntovähennystä tai muuta asumiskulut huomioon ottavaa vähennystä ei tällaiselta ajalta kuitenkaan verottajan tulkinnan mukaan saa, jos ei ole vuokranmaksuvelvoitetta. Vuokra saattaa myös alittaa tällaiselta ajalta minimimäärän, 250 euroa, ja sen lisäksi aiheutuu muita asumiskuluja. Asumishaitan lisäksi työntekijä voi kärsiä huomattavaakin taloudellista vahinkoa.

Koska työasuntovähennyksen voi saada vain täyttä kalenterikuukautta kohden, verovelvolli-

sen taloudellista asemaa heikentää edelleen se, että asunto on käytössä vain osan kuukaudesta. Esimerkiksi pääkaupunkiseudulla vuokrasumma ylittää käytännössä aina vähennyksen rajan eli tulohankkimiskuluina myönnettävän 250 euroa.

Verovelvollisen kannalta olisi kohtuullista, että lainsäädäntö tunnistaisi nämä poikkeustilanteet. Asuntovähennys tulisi myöntää myös ajalle, jolla verovelvollinen ei todistettavasti voi käyttää vuokraamaansa asuntoa asumistarkoitukseen ja hänelle aiheutuu kustannuksia muun majoituksen järjestämisestä. Samoin osakuukauden vuokrasta tulisi myöntää asuntovähennys silloin, kun sitä edeltää tai sen jatkona on täysi vuokra-kuukausi.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Aikooko hallitus laajentaa työasuntovähennyksen soveltamista koskemaan tilanteita, joissa työasunto on verovelvollisesta riippumattomista syistä väliaikaisesti poissa asumiskäytöstä?

Helsingissä 14 päivänä tammikuuta 2011

Sari Palm /kd

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Herra puhemies, olette toimitanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Sari Palmin /kd näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 1104/2010 vp:

Aikooko hallitus laajentaa työasuntovähennyksen soveltamista koskemaan tilanteita, joissa työasunto on verovelvollisesta riippumattomista syistä väliaikaisesti poissa asumiskäytöstä?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Työasuntovähennyksestä säädetään tuloverolain 95 a §:ssä. Jos verovelvollinen on varsinaisen työpaikkansa sijainnin vuoksi vuokrannut käyttöönsä asunnon (työasunto) ja verovelvollisella on myös toinen asunto, jossa hän puolisonsa tai alaikäisen lapsensa kanssa asuu (vakituinen asunto), vähennetään verovelvollisen tulonhankkimiskuluina 250 euroa jokaista sellaista täyttä kalenterikuukautta kohti, jona hänellä on ollut kaksi asuntoa (työasuntovähennys). Vähennyksenä myönnetään kuitenkin enintään verovelvollisen työasunnosta maksamaa vuokraa vastaava määrä. Vähennyksen myöntäminen edellyttää, että vakituinen asunto sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä työasunnosta ja siitä varsinaisesta työpaikasta, jonka sijainnin vuoksi työasunto on hankittu.

Työasuntovähennys myönnetään ainoastaan silloin, kun verovelvollinen on vuokrannut työasunnon käyttöönsä. Vähennystä ei voi saada omistusasumisen perusteella. Asunnon vuokraamisella tarkoitetaan lähtökohtaisesti asuinhuoneiston vuokrauksesta annetun lain mukaista toimintaa. Hotellimajoitus tai muu vastaava majoi-

tuspalveluiden käyttö ei siten oikeuta työasuntovähennykseen. Tällöin ei ole kyse asunnon vuokrauksesta vaan majoituspalveluiden ostosta.

Työasuntovähennyksellä tuetaan niitä verovelvollisia, jotka joutuvat työn vuoksi pitämään kahta asuntoa. Työasuntovähennyksen tarkoituksena on edistää työn vastaanottamista myös silloin, kun varsinainen työpaikka sijaitsee kaukana henkilön vakituisesta asunnosta. Työasuntovähennys täydentää niitä keinoja, joilla viime vuosina on pyritty lisäämään työvoiman liikkuvuutta ja vähennyksen tarkoituksena on kattaa osittain niitä lisäkustannuksia, joita näistä tilanteista työntekijälle aiheutuu.

Perusteluosassa kysyjä katsoo, että työasuntovähennys tulisi voida myöntää myös sille ajalle, jona verovelvollinen ei voi käyttää asuntoa asumistarkoitukseen, jos hänelle aiheutuu kustannuksia muun majoituksen järjestämisestä. Puheena olevan kaltaiset tilanteet, jotka useimmiten johtunevat putkiremontista, eivät kuitenkaan ole tyypillisiä. Väliaikaisen asunnon tarve tämän kaltaisissa laajoissa remonteissa on yleensä hyvissä ajoin etukäteen ennakoitavissa, mikä tarjoaa vuokralaiselle mahdollisuuden vaihtaa asuntoa. Vähennystä ei ole tarkoitettu kohdistumaan hotellimajoitukseen tai muuhun vuokra-asumisen korvaavaan asumiseen, eikä tähän ole syytä myöskään kysymyksessä tarkoitetuissa erityistilanteissa. Henkilöverotuksen vähennysjärjestelmää ei voida eikä ole syytäkään räätälöidä kaikkia erityistilanteita huomioon ottavaksi.

Hallitus katsoo, että työasuntovähennyksen rajaukset ovat nykyisellään perusteltuja vähennyksen tarkoituksen saavuttamiseksi eikä kysymys anna aihetta enempään toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2011

2 Valtiovarainministeri Jyrki Katainen

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Herr talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 1104/2010 rd undertecknat av riksdagsledamot Sari Palm /kd:

Ämnar regeringen utvidga tillämpningen av avdraget för bostad på arbetsorten så att det omfattar de situationer då bostaden på arbetsorten, av orsaker som inte beror på den skattskyldige, tillfälligt inte är i användning?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

I 95 a § i inkomstskattelagen finns bestämmelser om avdrag för bostad på arbetsorten. Om den skattskyldige på grund av sin egentliga arbetsplats läge har hyrt en bostad för eget bruk (bostad på arbetsorten) och även har en annan bostad där han eller hon bor med sin make eller minderåriga barn (stadigvarande bostad), avdras som den skattskyldiges utgifter för inkomstens förvärvande 250 euro för varje sådan hel kalendermånad då den skattskyldige haft två bostäder (avdrag för bostad på arbetsorten). Avdraget beviljas dock högst till ett belopp som motsvarar den hyra som den skattskyldige betalat för bostaden på arbetsorten. För att avdraget ska beviljas förutsätts det att den stadigvarande bostaden är belägen över 100 kilometer från bostaden på arbetsorten och den egentliga arbetsplats på grund av vars läge bostaden på arbetsorten har skaffats.

Avdrag för bostad på arbetsorten beviljas endast när den skattskyldige har hyrt bostaden på arbetsorten för eget bruk. Avdraget beviljas inte för ägarboende. Med hyrande av bostad avses i regel verksamhet i enlighet med lagen om hyra av bostadslägenhet. Hotellinkvartering eller an-

vändning av andra motsvarande inkvarterings-tjänster berättigar därmed inte till avdrag för bostad på arbetsorten. Det är då inte fråga om hyrande av bostad utan om köp av inkvarterings-tjänster.

Med avdraget för bostad på arbetsorten stöder man skattskyldiga som på grund av sitt arbete är tvungna att ha två bostäder. Syftet med avdraget för bostad på arbetsorten är att göra det lättare att ta emot ett arbete också när den egentliga arbetsplatsen ligger långt från personens stadigvarande bostad. Avdraget för bostad på arbetsorten kompletterar de metoder som under de senaste åren har använts för att öka arbetskraftens rörlighet, och det är meningen att avdraget delvis ska täcka de merkostnader som sådana situationer orsakar arbetstagaren.

I motiveringen till spörsmålet anser spörsmålsställaren att avdraget för bostad på arbetsorten också ska kunna beviljas för den tid som den skattskyldige inte kan bo i bostaden, om annan inkvartering medför kostnader för honom eller henne. Avdraget är emellertid inte avsett för att täcka kostnaderna för situationer av detta slag, som oftast torde bero på rörreoveringar. Behovet av en tillfällig bostad vid sådana här omfattande reoveringar kan oftast förutses långt i förväg, vilket gör det möjligt för hyresgästen att byta bostad. Avdraget är inte avsett för hotellinkvartering eller annat boende som ersätter hyresboende, och det finns inte heller skäl att använda avdraget på detta sätt i de specifika situationer som avses i frågan. Det är inte möjligt och det är heller inte ändamålsenligt att skraddarsy personbeskattningsens avdragssystem så att alla specialsituationer beaktas.

Regeringen anser att de nuvarande begränsningar som gäller avdraget för bostad på arbets-

orten är motiverade för att uppnå syftet med avdraget. Spörsmålet föranleder inte några ytterligare åtgärder.

Helsingfors den 7 februari 2011

Finansminister Jyrki Katainen